

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 62. S. Gregorii Nazianzeni lenitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

hac prima die S. Gregorius in Sede Epif-
 copali considerare recusaverit, postmodum
 tamen zelus populi etiam reluctanter in
 ea collocavit, quod amicorum optimis
 egre ignoscere potuit, nam id contra ca-
 nones factum dicebat. Ut ut enim ipse
 Ecclesiam nullam haberet, & Ecclesia
 Constantinopolitana vacaret, aderat ta-
 men Concilii Antiocheni canon, prohi-
 bens, ne Episcopus vacans Ecclesiam va-
 cantem sine Legitimi Concilii auctori-
 tate occuparet. Præterea ordinatio Ma-
 ximi, quantumcunque irregularis, saltem
 in tantum obstabat, quod S. Gregorii Ad-
 versariis materiam cavillandi præberet;
 ipse vero cura singulari inimicis parce-
 bat, non modo tempore, & favore Prin-
 cipis uti noluit, ut eorum confunderet
 superbiam, sed eos sibi conciliare, & con-
 vertere conabatur; alios a propriæ con-
 scientiæ morsu, quem timebant, libera-
 vit, aliorum necessitatibus subvenit.

§. LXII.

S. Gregorii Nazianzeni Lenitas.

Illa die qua Theodosius Gregorium ad
 Ecclesiam deduxerat, cum deinde la-
 bore fessus, & infirmus in suo cubiculo
 decumberet, non nulli ex populo ingressi
 sunt, & viro sancto congratulati, actis-
 que Deo, & Imperatori gratiis, quibus
 tantam diei lætitiā in acceptis refere-
 bant,

Qq 3

Sæculum IV.
A. C. 380.

p. 23.

p. 28.

can. 16. Sup.
L. XII. §. 12

Carm. I. p.

22.

p. 23.

Sæculum IV. bant, recessere; sed Gregorius, confpe-
A. C. 380. cto inter eos juvene vultu pallido, longa

capillis, & veste, qualem afflictissimū
 duere solebant, exterritus, pedes extra
 lectum extendit, surrecturus. Aliis
 scedentibus, juvenis ad ejus pedes pro-
 volvitur, tacitus, & quasi timore obli-
 pescens. S. Gregorius interrogabat, quid
 esset? & quid vellet? ipse nihil respon-
 dens, gemebat, ejulabat, manusque mi-
 serum in modum contorquebat. Hoc
 spectaculo S. Gregorius ad lacrymas com-
 motus; cumque vox a juvene elici non
 posset, injectis manibus a Viri sancti go-
 nibus abstractus est, dixitque ex adhan-
 tibus aliquis: *Parricida est, qui te jugu-
 lasset, nisi Deus malum avertisset; obsequium
 sui ipsius accusator, huc eum carnis
 conscientia adegit.* S. Gregorius tenen-
 rimo affectu ad latronem ait: *Deus te
 conservet! humaniter mihi habendus es
 cum me ipsum Deus servaverit! debitor
 rem meum crimen tuum te fecit, jam se-
 tage, ut dignus Deo, & me evadas!* Hac
 S. Viri lenitas, per urbem vulgata, civium
 omnium animos plurimum mitigavit.

Or. 48.

Alia vice, verosimiliter ante adven-
 tum Imperatoris, Virum sanctum lapidibus
 Ariani insectati sunt, in ipsa Ecclesia
 operantem Sacris, quæ eo tumultu tur-
 bata; atque, ut contemptus injuriantium
 vilitate cresceret, id factum a Monialibus
 Mon-

Monachis, & pauperibus, Arianorum fa-
 ctionem sequentibus. De his ita ad Theo-
 dorum, postmodum Episcopum Tya-
 næum, his malis vehementer afflictum,
 scripsit: *Prudenter doles! forte tamen* Sæculum IV.
A. C. 380.

utilius est, patientiæ exemplum dare, nam Ep. 81. ad
Theod.
plerique mortalium non tam verbis, quam p. 839.
factis moventur. Expedi, puniri malos

ad correctionem aliorum, majus autem est,
& magis ad Divinitatem accedit, pati;
uno modo malos terrore retinemus, altero
ad bonum convertimus. Utamur occa-
sione, eosque bonitate nostra vincamus, &
ad veram Religionem reducamus; facia-
mus, ut potius suam conscientiam exhor-
reant, quam vindictam nostram pertimes-
cant. Ne demus locum Diabolo, qui a nobis
optimi operis fructum auferre adlaborat.

p. 23.

Imperator S. Gregorio possessionem
 dederat domus Episcopalis, & reddituum
 Ecclesiæ Constantinopolitanæ, qui pin-
 guissimi esse ferebantur, ob Maximorum
 in orbe Principum donationes, a primor-
 dio suæ fundationis factas. In hujus Ec-
 clesiæ thesauris visebantur vasa, & res
 pretiosissimæ, tributa etiam, & colligen-
 dæ pensiones in plurimis locis constitu-
 tæ. S. Gregorius nullas rationes horum
 reddituum in Prædecessorum suorum
 scriptis, nihil in tabulis notatum invenit,
 nec bonorum Ecclesiæ positi collectores
 eum, quid his factum esset, edocere po-
 tuerunt;

Qq 4

Saculum IV. tuerunt; tanta sub Arianis Præfulibus
 A. C. 380. profusio fuit. Erant, qui S. Gregori
 suadebant, ut, adhibita Laicorum opes,
 solerter, & rigide in prædecessorum ad-
 ministrationem inquireret; sed non per-
 suaserunt, dicenti, neminem Deo ratio-
 nem redditurum, nisi de iis, quæ accipere
 oportuisset, non autem de iis, quæ accipere
 oportuisset. Probrosam esse Religionem
 ducebat, ut Laicus Ecclesiæ negotia ce-
 raret, & quamvis præsciret, hanc suam
 moderationem ab avaris reprehenden-
 dam, tamen viris probis probandam non
 dubitabat; nam avaritia omnes quidem
 invidiosos reddit, maxime autem viros
 Ecclesiasticos; jamque illo tempore fe-
 nestos avaritiæ Clericorum effectus vi-
 dere erat. Ita Gregorius hac super ma-
 teria scripsit; ipse quiete in domo sua
 vivebat, dum alii viris potentibus, Eunu-
 chis Cæsaris, & cubiculariis adulabantur,
 & mille fraudibus agebant, ut se in
 Cæsaris gratiam intruderent. Grego-
 rius non, nisi urgente necessitate, Magni-
 tibus loquebatur, cum pro miseris peten-
 dum esset beneficium. Ad mensam Cæ-
 saris invitatus, & accumbens, non parum
 illa reverentia, Regibus debita, torque-
 batur, ob quam liberæ menti ca-
 edicere, quæ sentit, non
 liceat.

capm. 1. p. 23.

capm. 10.

HISTO-